

ROZHLÍŽENÍ SE (20.3.2022)

Uprchlíci z Ukrajiny u nás

Žije u nás 37 maminek s dětmi z Ukrajiny. Někteří sem utekli za svými manžely a tatínky, někteří své manžele, tatínky a syny nechali ve válce, aby bránili jejich domovy a vlast.

2.3. – Neobvyklý přísný půst o Popelci. Místo dovolené tábory v Hodoňkách, místo běžek vytváření náhradního domova. Závěr příprav k ubytování uprchlíků. Popel i pokání musí každý sám – nikdo to za nás neudělá. Nachystané postele s povlečením. Myslíme si: „Jsme připraveni.“

3.3. – Příjezd prvních 3 maminek se školáky. „Ekzamen zrelosti iz ruskovo jzykyá“ je nám na houby. 1. scuk osadníků na baru: „Ščedryk“.

4.3. – Další 4 maminky s miminky. Běhání po českých úřadech. Ještě, že umíme česky.

5.3. – Chystáme snídani, dopoledne vysvětlujeme, ohříváme oběd, myje se nádobí, minipříprava neděle, chystání večere, úklid, laskavost.

6.3. – 1. neděle ve Čtyřicetidení. Je Voskresenie a tak zveme na svatou liturgii. Oltářním antipendiem je mapa Ukrajiny. Čteme o Ježíšovi na poušti. První pokušení je zneužití obilnice Evropy, druhé pokušení je zneužití Boží slávy podle své-vole, třetí pokušení je zneužití moci.

V závěru communia preludium ukrajinské hymny. Děkovali: „vyjádřili jste nám soustrast a solidaritu.“ 2. scuk. Příjezd 1 maminky s miminkem.

7.3. – Jeden z mnoha dnů věnovaných registracím. 2-3 hod. na Černé louce, mezinárodní škola, gymnázium. BoRo střediska.

8.3. – Po jarních prázdninách začíná běžný provoz. Všude je binec. Personál vrátnice, kuchyně, úklidu i pedagogové jsou nesmírně trpěliví.

9.3. – Poprvé do školy. Sestěhování vysokoškoláků a příprava dalších prostor. Pobožnost křížové cesty o Ježíšově postu, pokušení a válce.

10.3. – Osadníci jsou velmi ochotní pomáhat. Myčka, stoly, podlaha, aniž by se jim víc říkalo. Přichází dary. Často se na to vrhnou i neuprchlíci.

11.3. – Na chvíli přepínáme. Studujeme na „velikonoční programy pro školy“. Naše kuchařky vaří na 3 dny od 6 do 18. Trochu se o ně bojíme.

12.3. – Den „malošků“ z farnosti.

13.3. – 2. neděle ve Čtyřicítce. Máme ukrajinskou Bibli. Při liturgii se čte evangelium česky i ukrajinsky. Rodiny malují do mapy, odkud jsou.

3. scuk. Odpoledne vycházka školáků na haldu Emmu: rozhled, povídání o hořícím kopci a jedovatých plynech, neandrtálské bušení klacky do země. Pěšky domů: přes hřbitov na Slezské a kolem hradu na Černou louku. Dětské hřiště: lezení, skluzavky, kolotoč. Uvěznění 2 dětí ve výtahu.

14.3. – Návrat vedení z jarnasů. Nový vítr. Na patře někdo kouří. Soužití etnik se občas mění na soužení. Snídaně a večere se daří samoobsluhou.

15.3. – Setkání zaměstnanců. Pozor na syndrom mánie a deprese. Dosud chudí začnou žárlit na nové chudší. Samoúklid na 2. a 3. podlaží.

16.3. – Dusno na komunitní poradě kvůli „ptákovinám“. „Nejsme o nic lepší než naši biskupové se svým pastýřským listem.“

17.3. – [Všichni jsme laici](#). Navzdory válce pokračuje synodní proces. Klíčová otázka zní: Stojí klerici nad Božím lidem, nebo jsou jeho součástí?

18.3. – Už 4. scuk. Otevření PVS – kulturní herny. Nezapomínáme na narozky některých. Návštěva a nabídka komunitní kaple.

19.3. – Patrocinium kostela, konec Roku sv. Josefa. Duchovní obnova: Josef – změny a nejistoty v životě a jak k nim přistupovat. Josef Mendel.

Pastýřský list o postpandemickém uvolňování považujeme za skandální tvář v tvář válce. Stydíme se za kolegy, kteří koketují s Putinovou útočnou válkou. Děkujeme premiéru Petru Fialovi za jeho statečnost. Pořádili jsme knihu Alexandra Mitrofanova: Mrazík s pendrekem v ruce.

(JV)

